

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE JUSTÍCIA

8642 *Reial decret 593/2015, de 3 de juliol, pel qual es regula la declaració d'arrelament notori de les confessions religioses a Espanya.*

La Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de llibertat religiosa, a l'article 7.1, es refereix a la declaració d'arrelament notori a Espanya de les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el Registre del Ministeri de Justícia.

El procediment per a la declaració d'arrelament notori que s'ha aplicat fins ara s'articulava mitjançant la intervenció i l'informe de la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa, en virtut del que disposa l'article 8 de la Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, i de l'article 3.e) del Reial decret 932/2013, de 29 de novembre, pel qual es regula la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa.

Després de la declaració d'arrelament notori a Espanya del protestantisme (1984), el judaisme (1984) i de la religió islàmica (1989) i la signatura dels acords de cooperació de l'Estat espanyol amb la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya, la Federació de Comunitats Israelites d'Espanya i la Comissió Islàmica d'Espanya, aprovats respectivament per les Lleis 24, 25 i 26/1992, de 10 de novembre, s'ha declarat l'arrelament notori a Espanya de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Últims Dies (2003), de l'Església dels Testimonis de Jehovà (2006), del budisme (2007) i de l'Església ortodoxa (2010), fet que ha suscitat la necessitat d'objectivar les condicions per obtenir-la.

A aquesta qüestió intenta respondre la regulació que conté aquest Reial decret establint uns requisits necessaris per obtenir la declaració d'arrelament notori a Espanya i un procediment públic amb totes les garanties, amb la qual cosa es redueix el marge de la discrecionalitat de l'Administració i s'augmenta el grau de certesa dels sol·licitants d'aquesta declaració.

La declaració d'arrelament notori ha d'incloure unes notes comunes que caracteritzin qualsevol església, confessió, comunitat religiosa o federació d'aquestes que s'han de conèixer amb caràcter previ per part dels diversos grups religiosos, però també per part de la societat. Ha de permetre acreditar que gaudeix d'una presència estable i acreditada en el temps a Espanya mitjançant la seva inscripció en el Registre d'entitats religioses, o bé en algun país estranger, però que en tot cas aporti la nota d'estabilitat i permanència en el temps. Així mateix, l'arrelament s'ha d'associar a la presència activa en la societat espanyola i la seva implantació en el territori de diverses comunitats autònomes i amb un nombre representatiu d'entitats i llocs de culte inscrits en el Registre d'entitats religioses. Igualment, ha de tenir una estructura interna i representació adequada a la seva pròpia organització.

El Reial decret regula un procediment per acreditar aquests requisits que finalitza amb una resolució controlable judicialment, fet que representa un indubtable avenç en les garanties dels sol·licitants. També regula el procediment administratiu pel qual es pot perdre la condició d'arrelament notori per modificació substancial de les circumstàncies requerides per obtenir-la.

En l'elaboració d'aquest Reial decret s'ha tingut en compte l'informe del Ple de la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa, per la qual cosa s'ha donat audiència a les confessions religioses que tenen reconegut arrelament notori a Espanya, als representants de l'Administració General de l'Estat i als vocals de competència reconeguda en l'àmbit de la llibertat religiosa que formen part de la Comissió.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Justícia, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 3 de juliol de 2015,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte regular el procediment per a la declaració d'arrelament notori de les confessions religioses a Espanya, de conformitat amb l'article 7.1 de la Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de llibertat religiosa. Així mateix regula el procediment pel qual es pot perdre la declaració d'arrelament notori per modificació substancial de les circumstàncies requerides per obtenir-la.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret és aplicable a les esglésies, confessions i comunitats religioses, així com a les federacions d'aquestes, inscrites en el Registre d'entitats religioses del Ministeri de Justícia.

CAPÍTOL II

Procediment per a la declaració d'arrelament notori a Espanya

Article 3. *Requisits.*

Per a la declaració d'arrelament notori a Espanya a què es refereix l'article 7.1 de la Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, les esglésies, confessions o comunitats religioses han de complir els requisits següents:

- a) Portar inscrites en el Registre d'entitats religioses trenta anys, llevat que l'entitat acrediti un reconeixement a l'estranger de, com a mínim, seixanta anys d'antiguitat i porti inscrita en aquest Registre un període de quinze anys.
- b) Acreditar la seva presència en, almenys, deu comunitats autònomes i/o ciutats de Ceuta i Melilla.
- c) Tenir 100 inscripcions o anotacions en el Registre d'entitats religioses, entre ens inscriptibles i llocs de culte, o un nombre inferior quan es tracti d'entitats o llocs de culte de rellevància especial per la seva activitat i nombre de membres.
- d) Disposar d'una estructura i representació adequada i suficient per a la seva organització als efectes de la declaració d'arrelament notori.
- e) Acreditar la seva presència i participació activa en la societat espanyola.

Article 4. *Procediment de declaració d'arrelament notori.*

1. El procediment s'inicia mitjançant una sol·licitud de l'entitat interessada adreçada al titular de la Subdirecció General de Relacions amb les Confessions, en la qual hi han de constar les dades següents:

- a) Identificació de l'entitat sol·licitant amb indicació del seu número d'inscripció en el Registre d'entitats religioses.
- b) Identificació dels representants legals de l'entitat.
- c) Memòria explicativa que acrediti el compliment dels requisits esmentats a l'article anterior.

d) Domicili als efectes de notificacions.

2. Si l'entitat sol·licitant forma part d'una federació o hi ha un òrgan superior inscrit d'àmbit nacional, han de ser aquests últims els qui presentin la sol·licitud.

3. La sol·licitud, juntament amb la documentació que s'hagi d'adjuntar, es pot presentar en format i amb signatura electrònica en el Registre electrònic del Ministeri de Justícia.

4. La instrucció i proposta de resolució del procediment correspon a la Subdirecció General de Relacions amb les Confessions.

5. Si la sol·licitud no compleix els requisits que assenyala l'article anterior i els apartats 1 i 2 d'aquest article, s'ha de requerir l'entitat sol·licitant perquè, en un termini de deu dies, repari la falta o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, se la tindrà per desistida de la seva petició, prèvia resolució que s'ha de dictar en els termes de l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

6. L'encarregat de la instrucció del procediment pot requerir l'entitat sol·licitant perquè aporti la informació o la documentació complementària que consideri necessària per acreditar el compliment dels requisits que estableix aquest Reial decret.

7. Als efectes de la resolució del procediment, i de conformitat amb el que preveu l'article 3.e) del Reial decret 932/2013, de 29 de novembre, pel qual es regula la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa, s'ha de sol·licitar a aquesta Comissió Assessora que emeti un informe, que té caràcter de preceptiu i no vinculant.

8. Instruït el procediment, i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, s'ha de posar de manifest l'entitat sol·licitant perquè, en un termini no inferior a deu dies ni superior a quinze, pugui al·legar i presentar els documents i les justificacions que consideri pertinents.

Si abans del venciment del termini l'entitat sol·licitant manifesta la seva decisió de no efectuar al·legacions ni aportar nous documents o justificacions, es té per fet el tràmit.

Article 5. *Resolució.*

1. L'òrgan competent per resoldre el procediment és el ministre de Justícia, mitjançant una ordre ministerial. En aquesta s'ha d'expressar si s'acorda conforme amb l'informe de la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa o si s'aparta d'aquest. En el primer cas, s'usa la fórmula «d'acord amb la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa»; en el segon, la d'«escoltada la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa».

2. La resolució en la qual es declari l'arrelament notori de la confessió religiosa a Espanya s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici que qualsevol resolució que posi fi al procediment es notifiqui degudament a l'entitat sol·licitant.

3. Transcorregut el termini de sis mesos, a partir de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres del Ministeri de Justícia, si no s'ha dictat i notificat la resolució, s'entén estimada, d'acord amb el que disposa l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Contra la resolució del procediment, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant el ministre de Justícia en els termes que estableixen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, o es pot impugnar directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu en els termes que estableix l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 6. *Abast de la declaració d'arrelament notori instat per federacions.*

Quan la sol·licitud de declaració d'arrelament notori l'hagi presentat una federació d'esglésies, confessions o comunitats religioses, l'arrelament notori es reconeix a favor de la religió o creença religiosa, però els efectes derivats de la declaració s'atribueixen a les

entitats que formin part de la federació com a garant de la continuïtat del compliment dels requisits exigits per a la seva declaració.

CAPÍTOL III

Procediment per a la pèrdua de la condició d'arrelament notori a Espanya

Article 7. Supòsits de pèrdua.

La pèrdua de la condició d'arrelament notori a Espanya es produeix per la modificació substancial d'alguna de les circumstàncies requerides per obtenir-la que preveuen els apartats b), c), d) i e) de l'article 3.

Article 8. Procediment per a la pèrdua d'arrelament notori.

1. El procediment per a la pèrdua d'arrelament notori s'inicia d'ofici per acord del titular de la Direcció General de Cooperació Jurídica Internacional i Relacions amb les Confessions.

2. Abans de l'acord d'iniciació del procediment, es pot obrir un període d'informació prèvia amb audiència a l'interessat, per tal de determinar les circumstàncies concretes, el seu abast i la conveniència o no d'iniciar el procediment.

A la vista de les actuacions, el titular de la Direcció General de Cooperació Jurídica Internacional i Relacions amb les Confessions pot acordar la iniciació del procediment per a la pèrdua de la condició d'arrelament notori a Espanya.

3. La instrucció i proposta de resolució del procediment correspon a la Subdirecció General de Relacions amb les Confessions.

4. Als efectes de la resolució del procediment, i de conformitat amb el que preveu l'article 3.e) del Reial decret 932/2013, de 29 de novembre, pel qual es regula la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa, s'ha de sol·licitar a aquesta Comissió Assessora que emeti un informe, que té caràcter de preceptiu i no vinculant.

5. Instruït el procediment, i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, s'ha de posar de manifest l'entitat sol·licitant perquè, en un termini no inferior a deu dies ni superior a quinze, pugui al·legar i presentar els documents i les justificacions que consideri pertinents.

Si abans del venciment del termini l'entitat sol·licitant manifesta la seva decisió de no efectuar al·legacions ni aportar nous documents o justificacions, es té per fet el tràmit.

Article 9. Resolució.

1. L'òrgan competent per resoldre el procediment és el ministre de Justícia, mitjançant una ordre ministerial. En aquesta s'ha d'expressar si s'acorda conforme amb l'informe de la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa o si s'aparta d'aquest. En el primer cas, s'usa la fórmula «d'acord amb la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa»; en el segon, la d'«escoltada la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa».

2. La resolució en la qual es declari la pèrdua de l'arrelament notori de la confessió religiosa a Espanya es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici que qualsevol resolució que posi fi al procediment es notifiqui degudament a l'entitat interessada.

3. Transcorregut el termini de sis mesos, a partir de la data en què s'hagi acordat l'inici del procediment, sense que s'hagi dictat i notificat la resolució, es produeix la caducitat del procediment. La resolució que declari la caducitat ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions, amb els efectes que preveu l'article 92 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Contra la resolució del procediment, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant el ministre de Justícia en els termes que estableixen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, o es pot impugnar

directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu en els termes que estableix l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol.

Article 10. *Abast de la pèrdua d'arrelament notori.*

Quan la sol·licitud de declaració d'arrelament notori l'hagi presentat una federació d'esglésies, confessions o comunitats religioses, la declaració de pèrdua de l'arrelament notori s'estén a la religió o creença religiosa, i els efectes derivats de la declaració s'atribueixen a les entitats que formin part de la federació.

Disposició addicional única. *Comunicació i publicitat electrònica.*

A fi de donar compliment a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, en la sol·licitud d'arrelament notori així com en la tramitació del procediment s'ha de promoure la utilització dels mitjans electrònics que s'hi preveuen.

Disposició transitòria única. *Règim aplicable a les sol·licituds en tràmit.*

Les sol·licituds per a la declaració d'arrelament notori a Espanya que estiguin en tràmit en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret es regeixen pel procediment vigent en el moment del seu inici.

Disposició final primera. *Normativa supletòria.*

Les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'han d'aplicar supletòriament al que disposa el present Reial decret.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels seus drets i en el compliment dels deures constitucionals.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El ministre de Justícia,
RAFAEL CATALÁ POLO